

Molnárkatelep

PRÓZA - LXII. évfolyam, 4. szám, 2018. január 26.

Molnárkatelepnek hívtuk. A 73-as busz végállomásától is öt percre volt. Ha nagyapa berúgott, akkor oda bicikliztem ki. Üdülők álltak ott, de csak akkor lehetett használni őket, ha a Tisza engedte. Az ártéri, lábakon álló házak egyikében lakott egy család, Berényiék. A nagyobbik Berényi fiúval, aki velem egyidős volt, összebarátkoztam. Lecsorogtam a biciklimmel a töltésen, majd el, balra, a szinte mindig eléggé elhagyatottnak látszó telep felé: rozsdás, magas lábakon álltak a házak.